

INFORMATOR

Adres: Drukarnia
S. Mikołajski, Śrem.

powiatu

śremskiego

Telefon
Nr. 74

Prenumerata: miesięcznie 1.70 zł. Cena pojedynczego numeru 20 gr. Ogłoszenia: 20 groszy za wiersz nonparelowy i łamowy lub jego miejsce.

Wychodzi w środy i soboty. Wydawca: S. Mikołajski w Śremie. Odpowiedzialni: za dział urzędowy podpisujący. Za działy nieurzędowe: S. Mikołajski w Śremie.

Dział urzędowy.

Obwieszczenie

Jedną z podstaw równowagi gospodarczej kraju stanowi niewątpliwie eksport naszych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego. Zdarzają się wypadki lekceważenia obowiązujących przepisów weterynaryjnych przez osoby i organizacje trudniące się eksportem, a w szczególności przez producentów-hodowców, skutkiem których stwierdz. zagr. zaraźliwych chorób zwierzęcych u zwierząt przewiezionych z Polski pociągają za sobą niepożądane interwencje i w następstwie ochronne zakazy przywozu zwierząt z Polski.

W obecnym okresie jesiennym wywozi się za granicę masowo drób, szczególnie gęsi, które zakupują drobni handlarze od poszczególnych gospodarzy, odsprzedając je eksporterom, ci zaś wysyłają większe grupy wagonami. Zawleczenie jednej z chorób zaraźliwych drobiu, jak cholery drobiu, lub pomoru kur w transporcie wagonowym, zawierającym około tysiąca gęsi, a pochodzących z kilkunastu lub kilkudziesięciu gospodarstw, nie jest rzeczą trudną, jeżeli się zważy, że chora sztuka, lub znajdujące się w okresie wylegania choroby w przeciągu 1-3 dni zarazi cały transport, powodując nieobliczalne straty.

W większości przypadków stwierdzenia zagranicą zaraźliwych chorób zwierzęcych przypisać bez wątpienia należy przede wszystkim tajemiu zarazy przez chodowców, którzy przez niedbalstwo, względnie nieświadomość dostarczają drób chory z pomieszczeń zapowietrzonych, lub w okresie wylegania choroby.

Z uwagi na doniosłe znaczenie eksportu tej gałęzi produkcji krajowej Starostwo Powiatowe, stosownie do reskryptu Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego-Nr. W.V.5a/41/33 z d. 5-go września br. przypomina ludności tuł. powiatu treść przepisów art. art. 20 i 21 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), jak również §§ 383, 386 - 390 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9-go stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167), podając jednocześnie

w sposób najbardziej przystępny dla najszerzych warstw ludności opis charakterystycznych objawów chorobowych towarzyszących cholerze drobiu i pomorowi kur.

Art. 20. Właściciele zwierząt, jakoteż wszyscy, którzy z tytułu faktycznego posiadania lub używania zwierzęcia, albo z tytułu wykonania urzędu lub zawodu mają styczność ze zwierzętami, są obowiązani zgłosić niezwłocznie do najbliższego posterunku policji lub bezpośrednio do Starosty każdy wypadek zachorowania, jak również wystąpienia objawów, wzbudzających podejrzenie zachorowania na jedną z następujących chorób:

- a) księgosusz,
- b) zarazę płucną bydła rogatego,
- c) pryszczycę,
- d) wąglik,
- e) szalestnicę,
- f) zarazę dziczyzny i bydła rogatego,
- g) gruźlicę bydła rogatego w postaci otwartej (płuc, wymienia, macicy, i jelit),
- h) nosaciznę, zwierząt jednokopytnych,
- i) ospę owczą,
- j) zarazę stadniczą koni,
- k) otręt koni i bydła rogatego,
- l) świerzb zwierząt jednokopytowych i owiec
- m) wściekliznę,
- n) pomór i zarazę świń,
- o) różycę świń,
- p) cholerę drobiu i pomór kur.

Art. 21. Osoby, które zwierzętami władają, winny równocześnie ze zgłoszeniem:

- a) zwierzęta chore i podejrzane odosobnić od innych zwierząt, które mogłyby ulec danej zarazie;
- b) nie wyprowadzać takich zwierząt poza obręb swego gospodarstwa;
- c) zabronić dostępu do miejsca postoju takich zwierząt osobom postronnym, z wyjątkiem organom władzy i lekarzy weterynaryjnych;
- d) zwierzęta padłe i zabite przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnej ostrożności;

Paragraf 383. Jeżeli u drobiu występują objawy lub zmiany, wzbudzające podejrzenie

o chorobę drobiu lub pomór kur, posiadacz winien oprócz zgłoszenia do Starosty lub najbliższego posterunku policji przechować padłe lub zabite ptactwo w zamknięciu do czasu zbadania przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, nie dopuszczając przytem do zetknięcia się innego drobiu lub osób z takim ptactwem.

Przechowanie sztuk padłych lub zabitych jest zbędne w zagrodach, które z powodu choroby drobiu lub pomoru kur podlegają już zarządzoneму środkom ochronnym lub w których - na podstawie paragrafu 25 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) odstępuje się od ponownego badania przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Sztuki takie winny być natychmiast zniszczone w sposób przepisany w załączniku Nr. 6.

Paragraf 386. Drób, dotknięty chorobą drobiu lub pomorem kur jak również drób podejrzany o te choroby należy-o ile możności - natychmiast odosobnić od drobiu niepodlegającego.

Drób padły na chorobę drobiu lub pomór kur winien być nieszkodliwie usunięty w sposób przepisany w załączniku Nr. 6. Przepis ten ma również zastosowanie do ptactwa dzikiego, padłego na chorobę drobiu.

Paragraf 387. W zagrodzie zapowietrzonych chorobą drobiu lub pomorem kur wszystkich drób podlega zamknięciu w kurnikach wzgl. w innych pomieszczeniach. Dostęp do tych pomieszczeń osobom postronnym jest wzbroniony z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym zostało powierzono oprzątanie drobiu i opieka nad nim.

Starosta może zwolnić na wyjątki od zamknięcia drobiu podejrzanego o zarażenie się pod warunkiem, że drób nie będzie miał dostępu do dróg i wód dostępnych dla drobiu, pochodzącego z zagród niezapowietrzonych.

Paragraf 388. Z zagród zapowietrzonych wywóz żywego i bitego drobiu i jego części jest dozwolony tylko za uprzednim zezwoleniem starosty.

Starosta zezwoli na wywóz drobiu podejrzanego o zarażenie się w celu natychmiastowego uboju w innej miejscowości pod warunkiem, że przewóz odbywać się będzie na szczelnych wozach lub koleją wzgl. statkiem i że podczas przewozu drób nie będzie się stykał z innym drobem ani zatrzymywał się w żadnej miejscowości.

W razie przewozu koleją lub statkiem starosta winien o wydanem zezwoleniu na wywóz powiadomić zawiadowcę stacji kolejowej nadania wzgl. kierownika przystani wodnej.

O udzielonym zezwoleniu na wywóz starosta zawiadomi zawczasu zarząd rzeźni, a jeżeli drób ma być wywieziony do innego powiatu - właściwego starostę, który zarządzi zbadanie drobiu przez lekarza weterynaryjnego po uboju.

Pierze wolno wywozić z zagrody zapowietrzonej tylko w stanie suchym i zapakowane w szczelnych workach

Na wywóz bitego drobiu starosta zezwoli pod warunkiem, że drób przed ubojem i po uboju zostanie zbadany przez lekarza weterynaryjnego.

Paragraf 389. Na wpędzenie lub przywiezienie drobiu do zagrody zarażonej wymagane jest uprzednie zezwolenie starosty.

Paragraf 390. Jeżeli w czasie przewozu stwierdzona zostanie cholera drobiu lub pomór kur albo podejrzenie o te choroby, starosta winien zarządzić zatrzymanie i odosobnienie przewożonego drobiu, o ile posiadacz nie zgodzi się na natychmiastowy ubój tego drobiu. W takich wypadkach należy postępować według przepisów paragrafu 388.

Objawy chorobowe cholery drobiu i pomoru kur.

a) Cholera drobiu - jest chorobą zaraźliwą zazwyczaj szybko przebiegającą, której ulegają prawie wszystkie rodzaje drobiu, nie wyłączając ptactwa dzikiego. Zarazek swoisty znajduje się we krwi, jak również w wydzielinach chorego ptactwa, a zakażenie następuje za pośrednictwem karmy zanieczyszczonej wydalninami i wydzielinami chorego, padłego, zabitego ptactwa lub ich części (piór krwi, jelit, itp.) jak również wspólne poidła, sadzawki, kałuże, klatki itp. Rozszerzaniu się zarazy sprzyjają zgrupowaniu drobiu kilku właścicieli, wystawy itp.

Przebieg cholery drobiu jest nadzwyczaj ostry. Ptactwo pada w czasie biegu, lub spada z grzędy i po krótkim trzepotaniu się zdycha. Choroba trwa 1—3 dni w rzadkich wypadkach dłużej. Chora sztuka smutnieje, siada skulona osobno, opuszcza skrzydła, chowa głowę pod skrzydła, chód chwiejny, traci apetyt, pragnienie zwiększa się, wyciąga szyję, kręci głowę, grzebień i kolczyki sinieją, z otworów dzioba wypływa śluzowa ciecz, niekiedy wymioty, biegunka. Wydaliny ciemno-szare podobne do kaszy, coraz wolniejsze barwy brudno-zielonkawe z domieszką płatków, podobnych do ściętego białka. Pióra w okolicy kloaki skleją się, oddech staje się utrudniony, dziób otwarty. W tym okresie ptak siedzi senny, jakby ogluszony, wreszcie pada na bok i zdycha w kurczach.

Niekiedy przebieg choroby jest przewlekły, trwający kilka tygodni. Ptactwo chudnie, stawy skrzydeł i nóg obrzmiewają, następuje osłabienie i śmierć.

Po otwarciu zwłok ptaka padłego lub zabitego widoczne są zmiany w jelitach i sercu; błona śluzowa jelit, szczególnie dwunastnicy cała lub miejscami jest zaczerwieniona. Zawartość jelit ma wygląd czerwonej cieczy lub śluzowego płynu, w którym pływają skrzepy krwi. Na sercu znajdujemy małe czerwone plamki.

b) Pomór kur — jest chorobą zaraźliwą o podobnym przebiegu do cholery drobiu. Sze-
rzy się głównie wśród kur, lecz mogą choro-
wać gęsi, indyki, bażanty, wróble i sowy.
Ptactwo wodne i gołębie tej chorobie tej cho-
robie nie ulegają. Zarazek zawarty jest w od-
chodach i śluzie z nosa ptactwa chorego.

Pierwsze objawy pomoru kur występują w
3—5 dni po zakażeniu. Chore sztuki gorącz-
kują, nie jedzą, są sennie, siedzą skulone ze
skrzydłami opuszczonymi, oddychają z trud-
nością, grzebią i kolczyki silnie czerwienieją,
z dzioba wycieka śluz ciągliwy, potem bie-
gunka i drgawki. Chore ptactwo potrząsa głó-
wą lub odrzuca ją w tył, nie wstaje i zdycha.

U padłych lub zabitych sztuk z powodu
pomoru kur zmiany chorobowe nie zawsze są
wyraźne:

Leczenie przy cholery drobiu i przy po-
morze kur jest mało skuteczne, jedynie stoso-
wane szczepienia mogą dać porządane wyniki.

W razie wybuchu cholery drobiu lub po-
moru kur w gospodarstwie należy przede-
wszystkiem odosobnić chore sztuki od zdro-
wych przez umieszczenie sztuk zdrowych w
innym pomieszczeniu. Sztuki chore należy
zabić, spalić lub głęboko zakopać tak samo
wydaliny z pod nich codziennie zbierać i
palić

W celu uchronienia się od zwalczenia cho-
lery drobiu lub pomoru kur do gospodarstwa
należy:

1) nie nabywać drobiu w miejscowości, w
których choroby te panują,

2) nabyte w razie konieczności ptactwo o-
dosobnić na przeciąg jednego tygodnia od
drobiu miejscowego,

3) pióra, jelita, głowy, i t. p. części drobiu
nabytego na spożycie usuwać w sposób nie
szkodliwy.

4) nie wypuszczać drobiu poza obręb włas-
nego gospodarstwa,

5) kurniki, grzędy, klatki i wogóle miejsca,
w których przesiaduje drób, możliwie często
oczyszczać i odkażać wapnem.-

Powyższe obwieszczenie podaję do ogól-
nej wiadomości celem zapoznania się z treś-
cią obowiązujących przepisów, sposobem roz-
poznawania i zwalczania chorób zaraźliwych
u drobiu, współdziałanie z władzami w razie
ujawnienia tych chorób przez producentów,
osoby i organizacje trudniące się eksportem,
oraz organizacje rolnicze i chodowlane w po-
wiecie.

Śrem, dnia 14-go września 1933 r

Nr W. 12/12/33. Starosta Powiatowy
(Krykiewicz)

Jarmark ogólny w mieście Śremie wy-
znaczony na wtorek dnia 19. września 1933
roku jako zniesiony uchwałami Korporacji
miejskich nie odbędzie się.

Burmistrz, Dębicki.

Zmiana na stanowisku

Prezesa Rady Powiatowej B. B. W. R. na
powiat Śremski.

Zarząd główny Bezpartyjnego Bloku
Współpracy z Rządem w Warszawie decyzją
z 30/ 8. b. r. L. dz. 3223/33. I. powierzył P.
Drowi Tadeuszowi Bogackiemu, lekarzowi i
dyrektorowi szpitala powiatowego w Śremie,
funkcje Prezesa Rady Powiatowej B. B. W. R.
na powiat Śremski

Obrazy

po najniższych cenach

oprawia

S. Mikołajski

Śrem, Rynek 22. tel. 74.

Wielki wybór listew.

Dla pp. Piekarzy

przepisowe kartki na chleb

wykonuje drukarnia

S. Mikołajskiego, Śrem

Rynek. 22. tel. 74.

DRUKI

Wszelkiego rodzaju jak:

formularze, bloki, rachunki, pocztówki,
koperty i t. d.

wykonuje po cenach najniższych.

Drukarnia

S. Mikołajskiego w Śremie.

